

Ikke desto mindre mener vi, at vi i dag sagtens kan vurdere, om den her lov bør revideres eller ej. Den lov bør ophæves. Og derfor er vi i en lidt pudsigt situation. Vi synes ikke, at det her lovforslag skal vedtages. Vi kunne faktisk godt tænke os, at loven om videogrammærkning kom på bordet i den her folketingssamling – nemlig med det formål at få ophævet loven.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Der er én ting, jeg er enig med hr. Kim Behnke i, og det er, at vi ikke skal bruge megen tid på det her forslag.

Vi støtter lovforslaget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til samtlige ordførere og forstår, at dette lovforslag får en let gang på Jorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om regionale kulturforsøg.
Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 25/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Der er tale om et forslag til en forsøgsordning for kulturområdet, og det kan man jo ikke på forhånd vide hvad der kan komme ud af. Altså må vi vente, til forsøgene i de pågældende

områder til sin tid er afsluttet. Men jeg synes, der kan være grund til her ved starten både at hæfte sig lidt ved de muligheder, forsøget giver os, og ved nogle af de risici, som jeg ser er indarbejdet i forslaget.

For nu at tage det positive først, så er der ingen tvivl om, at dette forslag i heldigste fald vil kunne betyde, at man får en stærkere og mere aktiv kulturpolitisk debat ude omkring i de pågældende lokalområder og måske oven i købet et sådant engagement, at man også vil være i stand til ude omkring at spytte lidt mere i bøssen. Begge dele, både et større engagement og lidt flere penge i bøssen, vil være godt. Det kan forhåbentlig blive resultatet.

Men der kan også være grund til en advarsel, og advarslen skal gå ud på, om den omstændighed, at man nu siger: Nu lægger vi pengene ud til jer derude, betyder, at man f.eks. siger: Nu vil vi give fanden i landsdelsorkestret, for vi kan nu bedre her hos os lide Dansktoppen, og i øvrigt skal der være kommunevalg inden så længe, og vi kan jo bare spørge, hvad vælgerne mener.

Hvad kan der komme ud af sådan en overvejelse, hvis man først og fremmest eller kun vil støtte de biblioteker, som har den slags bøger, som man i kommunen synes er rigtige og vigtige, eller kun vil støtte de museer, som udstiller den slags kunst, som man i amtsråd og i kommunalbestyrelser synes er bedre end anden form for kunst, eller de aktiviteter, som der er lidt mere bred tilslutning til, og dermed ikke det elitære, det smalle, det, der kun er af interesse for de forholdsvis få?

Jeg håber ikke, det bliver disse overvejelser. Jeg tror det heller ikke, men jeg rejser alligevel spørgsmålet, selv om man i lovforslaget her taler om et armslængdeprincip. Og da der jo skal være tale om et forsøg, og da man skal prøve kræfter lokalt, så vil det jo også blive disse synspunkter, der kommer frem, synspunkter, som ikke er mere fremmede, end at de jo er repræsenteret her i huset, og så kan man risikere, at også den type overvejelser vil blive gjort, i hvert fald sine steder, og da man altså giver en luns eller giver en mulighed, så synes jeg, der har været grund til at hejse dette faresignal.

Men alting – nej, jeg ved ikke, om det er alting, men det meste – vil kunne gøres bedre end den måde, man gør det på for nærværende, og måske kan den lokale kulturaktivitet også klares på en bedre facon, end tilfældet er nu. Det får vi så en chance for at få afprøvet med dette forsøg, og det hører til positivsiden, og det har vi så en chance for at få undersøgt.